

SPRENDIMAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS SPRENDIMAS (ES, Euratomas) 2021/135

2020 m. lapkričio 12 d.

kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 papildomas išsamiomis bendro atidėjinių fondo faktinės atidėjinių normos apskaičiavimo sąlygomis

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo kartu su Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartimi,

atsižvelgdama į 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾, ypač į jo 213 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą,

kadangi:

- (1) pagal Reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 (toliau – Finansinis reglamentas) 212 straipsnio 1 dalį atidėjiniai, sudaryti su finansinėmis priemonėmis, biudžeto garantijomis arba finansine parama susijusiems finansiniams įsipareigojimams vykdyti, turi būti laikomi bendrame atidėjinių fonde. Bendro atidėjinių fondo ištekliai bus paskirstyti į skyrius, atitinkančius kiekvieną iš tų prisidedančių priemonių. Pagal Finansinio reglamento 213 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad biudžeto garantijų ir finansinės paramos trečiosioms valstybėms atidėjiniai, esantys bendrame atidėjinių fonde, būtų grindžiami faktine atidėjinių norma;
- (2) pagal Finansinio reglamento 211 straipsnio 2 dalį faktinė atidėjinių norma turėtų būti nustatyta remiantis pradinėmis atidėjinių normomis, nustatomomis atskirai kiekvienai biudžeto garantijai arba finansinei paramai trečiosioms valstybėms. Pagal Finansinio reglamento 213 straipsnio 2 dalį ji turėtų būti taikoma tik bendrame atidėjinių fonde laikomai išteklių sumai, numatyta reikalavimams mokėti pagal garantiją įvykdyti vienu metu laikotarpiu. Faktinė atidėjinių norma bus taikoma visiems bendro atidėjinių fondo skyriams, kurie gali sukurti neapibrėžtąjį įsipareigojimą Sąjungos biudžetui;
- (3) faktinės atidėjinių normos apskaičiavimo metodika turėtų būti grindžiama nustatytais kredito rizikos vertinimo ir valdymo metodais, kurie plačiai taikomi finansų sektoriuje. Šie metodai labai priklauso nuo atskiro ir bendro visų prisidedančių priemonių kredito portfelio nuostolių pasiskirstymo įvertinimo. Metodikoje daugiausia dėmesio skiriama dviejų kredito rizikos sudedamųjų dalių – tikėtinų ir netikėtinų nuostolių – vertinimui;
- (4) faktinė atidėjinių norma turėtų atspindėti biudžeto garantijų ir finansinės paramos trečiosioms valstybėms, kurių rizikos profiliai ir pinigų srautų modeliai skiriasi, sutelkimo naudą. Todėl faktinės atidėjinių normos bendrame atidėjinių fonde nustatymo metodika turėtų būti grindžiama diversifikavimo koncepcija, kad būtų galima optimizuoti atidėjinių dydį, kurio reikalaujama pagal atitinkamus prisidedančių priemonių pagrindinius teisės aktus;
- (5) bendro atidėjinių fondo skyrių nuostolių koreliacija yra svarbus veiksnys nustatant faktinę atidėjinių normą. Todėl reikėtų nustatyti patikimą skyrių tarpusavio koreliacijos lygio vertinimo metodą;

⁽¹⁾ OL L 193, 2018 7 30, p. 1.

- (6) faktinė atidėjinių norma, taikoma atskirai kiekvienai prisidedančiai priemonei, turi būti norma, kuria Komisija remiasi apskaičiuodama įnašus iš biudžeto atidėjiniams pagal Finansinio reglamento 211 straipsnio 4 dalies a punktą, bet kokį bendro atidėjinių fondo papildymą pagal Finansinio reglamento 213 straipsnio 4 dalies b punktą arba bet kokį atidėjinių pertekliaus grąžinimą į biudžetą pagal Finansinio reglamento 213 straipsnio 4 dalies a punktą. Todėl bendro atidėjinių fondo išteklių finansų valdytojas (toliau – finansų valdytojas), laikydamasis metinės biudžeto procedūros, kasmet apskaičiuoja faktinę atidėjinių normą;
- (7) remiantis Finansinio reglamento 213 straipsnio 1 dalimi, faktinė atidėjinių norma turi užtikrinti, kad apsauga Sąjungos finansinių įsipareigojimų atžvilgiu būtų lygiavertė apsaugai, kuri būtų užtikrinta atitinkamomis atidėjinių normomis tuo atveju, jei ištekliai būtų laikomi ir valdomi atskirai. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi to straipsnio, finansų valdytojui kaip apsaugos priemonę turėtų būti leidžiama nustatyti 100 % faktinę atidėjinių normą, jei nebūtų pateikta visa informacija, būtina faktinei atidėjinių normai apdairiai nustatyti;
- (8) pagal Finansinio reglamento 282 straipsnio 3 dalies g punktą to reglamento 213 straipsnis dėl faktinės atidėjinių normos turi būti taikomas nuo daugiametės finansinės programos po 2020 m. taikymo pradžios dienos. Todėl šis sprendimas turėtų būti taikomas nuo tos pačios dienos,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Komisija finansų valdytojui pateikia šią informaciją:
 - a) bendro atidėjinių fondo atitinkamų skyrių gaunamų ir iš jų išmokamų pinigų srautų atitinkamo laikotarpio prognozes;
 - b) kitą svarbią informaciją, būtiną atidėjinių adekvatumui nustatyti, remiantis faktinės atidėjinių normos apskaičiavimo metodika.
2. Finansų valdytojas apskaičiuoja faktinę atidėjinių normą, taikomą atitinkamam metiniam laikotarpiui, laikydamasis biudžeto procedūros ir naudodamas pagal 1 dalį pateiktą informaciją.

Tačiau nukrypdamas nuo pirmos pastraipos, kiek tai susiję su biudžeto procedūros laikymusi, ir naudodamasis turima svarbia informacija, finansų valdytojas kuo greičiau apskaičiuoja faktinę atidėjinių normą, taikomą pirmam metiniam laikotarpiui.

3. Finansų valdytojas faktinę atidėjinių normą apskaičiuoja naudodamas priede nustatytą metodiką. Be apskaičiuotos faktinės atidėjinių normos, finansų valdytojas pateikia rinkos sąlygų vertinimą ir visas kitas svarbias apskaičiavimui naudotas prielaidas, kaip nustatyta metodikoje.

2 straipsnis

1. Siekdamas įvykdyti Finansinio reglamento 213 straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, finansų valdytojas gali nustatyti 100 % faktinę atidėjinių normą ir taip užtikrinti, kad apsauga Sąjungos finansinių įsipareigojimų atžvilgiu būtų lygiavertė apsaugai, kuri būtų užtikrinta atitinkamomis atidėjinių normomis tuo atveju, jei ištekliai būtų laikomi ir valdomi atskirai.
2. 1 dalis taikoma tik tuo atveju, kai nėra visos informacijos, kuri yra susijusi su bendro atidėjinių fondo svarbia prisidedančia priemone ir kuri yra būtina siekiant apdairiai apskaičiuoti faktinę atidėjinių normą.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo daugiametės finansinės programos po 2020 m. taikymo pradžios dienos.

Priimta Briuselyje 2020 m. lapkričio 12 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

1. Bendro atidėjinių fondo faktinė atidėjinių norma apskaičiuojama atsižvelgiant į kiekvienos prisidedančios priemonės tikėtinų ir netikėtinų nuostolių sumą ir diversifikavimo koeficientą, kuriuo paaiškinama prisidedančių priemonių nuostolių koreliacija, kaip nurodyta šioje formulėje:

$$EPR_t = \frac{\sum_{i=1}^N EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^N UL_{i,t} * DR}{\sum_{i=1}^N EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^N UL_{i,t}}$$

Čia:

EPR_t – faktinė atidėjinių norma kaip procentinė išteklių, numatytų t metų reikalavimams pagal garantiją įvykdyti, sumos dalis, jeigu prisidedančių priemonių atidėjiniai būtų laikomi ir valdomi atskirai;

$EL_{i,t}$ – tikėtinas i skyriaus t metų nuostolis, kurį atitinkamam skyriui nustatė leidimus suteikiančios tarnybos ir kuris atitinka išteklių sumą, reikalingą numatomiems t metų reikalavimams pagal garantiją įvykdyti;

$UL_{i,t}$ – netikėtinas i skyriaus t metų nuostolis, kurį atitinkamam skyriui nustatė leidimus suteikiančios tarnybos ir kuris atitinka skyriaus tikėtino nuostolio kintamumą (standartinį nuokrypį);

i, j – $\overline{1, N}$ skyrius;

$t - \overline{1, T}$ metai, kur T yra atitinkamo skyriaus galiojimo laikotarpis;

x_t – koregavimo koeficientas kaip t metų $UL_{i,t}$ procentinė dalis, parodantis maržą, būtiną trumpalaikiam nuostolių įverčių kintamumui padengti ir suteikiančią papildomą apsaugą nuo nepakankamo likvidumo;

$\rho_{i,j}$ – atskirų skyrių nuostolių per prisidedančių priemonių galiojimo laikotarpį koreliacijos matrica;

DR – diversifikavimo koeficientas, atitinkantis skirtumą tarp visų prisidedančių priemonių galiojimo laikotarpio netikėtinų nuostolių sumos vardiklyje ir bendrų netikėtinų nuostolių per visų skyrių galiojimo laikotarpį sumos, apskaičiuojamas taip:

$$DR = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^N \sum_{j=1}^N UL_{i,T} UL_{j,T} \rho_{i,j}}}{\sum_{i=1}^N UL_{i,T}}$$

2. Finansų valdytojas apskaičiuoja t metų diversifikavimo koeficientą, remdamasis leidimus suteikiančių tarnybų duomenimis ir koreliacijos matricos įverčiais.
3. Skyrių koreliaciją (matricą) nustato finansų valdytojas, naudodamas ankstesnių laikotarpių duomenis, jei jų yra, pakaitinius tų skyrių duomenis, pasinaudodamas viešai prieinamais duomenimis (pvz., obligacijų, nuosavybės vertybinių popierių indeksais), kurie atspindi atitinkamų skyrių geografinę ar sektorių aprėptį. Finansų valdytojas gali koreguoti koreliacijos matricą, kad būtų atsižvelgta į rinkos sąlygas ir kitus svarbius veiksnius.